

Cicle Cor de Cambra del Palau de la Música *2012—2013*

Diumenge, 11 de novembre de 2012
18.00 h — Petit Palau

Madrigals, *lieder* i *chansons*

Cor de Cambra de la Palau de la Música Catalana
(Josep Vila i Casañas, director)
Jordi Armengol, piano
Xavier Puig, director convidat

PALAU MÚSICA CATALANA
BARCELONA

**Cor de Cambra
del Palau de la
Música Catalana**

(Josep Vila i Casañas, director)

Jordi Armengol, piano

Xavier Puig, director convidat

* **Arianne Prüssner, mezzosoprano**

** **Natàlia Casasús, soprano**

Arianne Prüssner, mezzosoprano

Jordi González, tenor

Daniel Morales, baríton

I. Madrigals de la Catalunya i la Itàlia renaixentistes

Joan Brudieu (1520-1591) 8'

Madrigal XIII

Fantasiant Amor

Si fos Amor

Llir entre cards

Claudio Monteverdi (1567-1643) 10'

Tres madrigals

Eco mormorar l'onde

Si ch'io vorrei morire

Io mi son giovinetta

II. El lied romàntic alemany

Robert Schumann (1810-1856) 5'

Arabeske op. 18, per a piano

Felix Mendelssohn (1809-1847) 12'

Sechs Lieder im freien zu singen, op. 48

Frühlingsahnung

Die Primel

Frühlingsfeier

Lerchengesang

Morgengebet

Herbstlied

Johannes Brahms (1833-1897) 5'

Zwei Quartette, op. 112

Sehnsucht

Nächtens

III. El neomadrigalisme a l'Europa mediterrània del segle XX

Maurice Ravel (1875-1937) 5'

Menuet antique, per a piano

Ildebrando Pizzetti (1880-1968) 8'

Due composizioni corali

Il giardino di Afrodite

Piena sorgeva la luna

Claude Debussy (1862-1918) 7'

Trois Chansons

Dieu! Qu'il la fait bon regarder

Quand j'ai ouy*

Yver!**

Comentari del programa

D'origen francès, Joan Brudieu es va integrar als medis de la música eclesiàstica de Catalunya com a mestre de capella de la Seu d'Urgell i de Santa Maria del Mar de Barcelona. La seva condició d'home d'església no fou obstacle per conrear les formes seculares d'expressió de l'època, com el madrigal. El fet de seguir el model dels polifonistes del Renaixement no l'eximeix d'una personalitat molt definida. El *Madrigal XIII*, en tres parts, que inicia el programa, a més de l'atractiu del text d'Ausiàs March, presenta una estructura contrapuntística molt elaborada, que no defuig passatges homòfons. Certes ardideses de l'harmonia responen, en paraules de Felip Pedrell, “a la poetització musical del text, seguint l'escola expressivista de tots els clàssics espanyols”.

Si podem incloure l'estètica monteverdiana en una filiació renaixentista, en canvi, l'alleugeriment creixent de la textura contrapuntística i la intensificació de l'expressió per mitjà de l'harmonia i de la declamació vocal, que ens portarà a l'òpera, ja anuncien una precoç sensibilitat barroca. Els nou llibres de madrigals publicats per Claudio Monteverdi (1567-1643) reflecteixen aquesta evolució musical progressiva.

Felix Mendelssohn va dir una vegada: “La música més natural d'entre totes es dona quan quatre persones surten juntes cap al bosc o en una barca i porten la música amb ells i dintre d'ells”. Els *Sechs Lieder im freien zu singen*, op. 48 (Sis cançons per cantar a l'aire lliure), datades el 1839, constitueixen potser la millor il·lustració d'aquesta professió de fe artística. Aquesta encisadora música vocal de Mendelssohn desmenteix el cert menysteniment que algunes vegades ha sofert en comparar-la amb altres gèneres vocals de Brahms o del mateix Mendelssohn. Els *Dos quartets* de l'op. 112 de Johannes Brahms per a piano i 4 veus mixtes formen part d'una petita col·lecció composta entre 1888 i 1891. Els dos primers títols il·lustren dos poemes de Franz Kugler. *Sehnsucht* (Nostàlgia) és notable pel clima propiciat per la tonalitat de Fa menor, les harmonies dissonants i les sorpreses rítmiques; de *Nächtens* (Nocturn), cal remarcar la inestabilitat rítmica suggerida pel compàs de 5/4.

Ildebrando Pizzetti, contemporani exacte, i menys conegut, d'Ottorino Respighi, és significatiu pels seus intents d'obrir nous camins a l'òpera italiana postpucciniana. També té un catàleg important per a cor a cappella que manifesta un cert retorn a una estètica neomadrigalista i a les harmonies modals. Les *Tres cançons* de Claude Debussy que tanquen el programa pertanyen a una col·lecció publicada el 1908. En general, semblen voler fer una síntesi dels estils del passat amb les tècniques harmòniques modernes pròpies de Debussy. Els textos són de Charles d'Orleans, príncep i poeta que va ser empresonat a Anglaterra després de la batalla d'Agincourt el 1415. A *Dieu! Qu'il la fait bon regarder*, la música és etèria, tènue i d'un cert regust arcaïtzant. *Quant j'ai ouy le tabourin sonner* és més animada: la melodia lànguida del solista serpenteja sobre un acompanyament vocal rítmic. *Yver, vous n'estes qu'un villain!* segueix minuciosament el text amb un desplegament musical ple d'efectes i contrastos, que alterna l'estil homòfon amb l'estil imitatiu.

Cicle Cor de Cambra del Palau de la Música 2012—2013

“Triades” és el nom d'aquest cicle concebut a partir de tres idees temàtiques contrastants que ens faran gaudir de repertoris antics i moderns, alguns de dificultat considerable.

D'acord amb la vocació que sempre ha manifestat el Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana i amb les possibilitats que ofereix l'alt nivell qualitatiu dels seus components, aquest cicle proposa als melòmans interessats en la música coral una considerable obertura de perspectives. També vol contribuir de manera eficaç –juntament amb altres propostes de la Fundació– a facilitar que el cant coral ocupi una posició central entre les activitats del Palau de la Música Catalana.

Organitza:

FUNDACIÓ
ORFEÓ CATALÀ
PALAU DE LA MÚSICA

Amb la col·laboració de:

Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana

És un dels cors professionals més prestigiosos de l'Estat, amb vocació de cultivar i promoure la música coral, amb especial atenció a la nova creació i a la recuperació del patrimoni musical català. Fundat l'any 1990 per l'Orfeó Català, fins a l'agost de 2011 fou dirigit per Jordi Casas i Bayer. Des de setembre del 2011 ho és Josep Vila i Casañas. El CCPMC participa en els altres cicles de la Fundació OC-PMC i en importants festivals, com la Semana de Música Religiosa de Cuenca, Festival Mozart de A Coruña, Barcelona-Grec, festivals de Granada, Torroella de Montgrí, Cadaqués i Peralada, etc. Ha col·laborat amb les millors orquestres de l'Estat espanyol i amb agrupacions de gran prestigi, com la Pittsburgh Symphony, Le Concert des Nations, Concertino d'Amsterdam, The Sixteen, Concerto Italiano, Les Musiciens du Louvre, etc.

A més de la literatura *a cappella*, té un extens repertori coral orquestral, que ha interpretat amb directors com R. Alessandrini, F. Brüggen, H. Christophers, J. Duijck, L. Foster, C. Hogwood, M. Jansons, G. Leonhardt, J. López Cobos, M. Minkowsky, S. Mas, V. Pablo Pérez, J. Pons, H. Rilling, A. Ros Marbà, J. Savall, S. Weigle o A. Zedda.

Membre de: **TENSO**
The European network for professional chamber choirs

Jordi Armengol, piano

Nascut a Prats de Lluçanès, inicià els estudis de piano a l'Escolania de Montserrat i els continuà a l'Escola de Música de Barcelona amb Albert Attenelle. El 1994 va obtenir el diploma de recital de la Guildhall School of Music de Londres i el 1996 finalitzà els estudis al Conservatori de Tarragona. Posteriorment es traslladà a Freiburg per estudiar amb Vitali Berzon. Realitza una gran activitat com a pianista acompanyant. Ha estat repertorista a l'ESMUC i és pianista del Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana.

Xavier Puig, director convidat

Nascut el 1973 a Cervera, començà els estudis musicals al Conservatori d'aquesta ciutat i els amplià al Conservatori Professional de Badalona on es graduà en harmonia, contrapunt i composició amb M. Roger, B. Casablanca i Josep Soler. S'inicià en la direcció coral als Cursos de Lleida, amb J. Prats, J. Duijck, L. Heltay i J. Casas. També ha estudiat amb E. Ericson i P. Cao.

S'introdueix en la direcció orquestral amb Salvador Mas al COSMB (1994-95) i als Wiener Meisterkurse de Viena. El 1999 fou admès a la Universität für Musik und Darstellende Kunst de Viena, on durant 3 anys va cursar els estudis de direcció amb Leopold Hager, Yuji Yuassa, Günther Theuring i Howard Arman.

Xavier Puig ha estat director assistent de la JONDE, amb la qual ha dirigit al festival de Schleswig-Holstein i a la Konzerthaus de Berlín, i director assistent de l'OBC. És director titular del Cor de Cambra de l'Auditori Enric Granados de Lleida i de la Coral Ginesta de Cervera. Ha estat director convidat per l'ONE, l'Orquestra i Cor de RTVE, Orquesta de Granada, ONCA, OSV, l'ensemble Kaleidoscop der Nationen de Viena, l'Orquestra Julià Carbonell de Lleida, i l'Orquestra Terrassa48, amb la qual ha enregistrat un disc amb obres de Joan Manén.

A nivell pedagògic, dirigeix l'assignatura de repertori orquestral de l'ESMUC, on és professor de direcció d'orquestra secundària i de grups de cambra nombrosos.

Propers concerts

Concert núm. 2

Dissabte, 26 de gener de 2013, 19 h

Petit Palau

Tres colors mediterranis

Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana

Feliu Gasull, guitarra

Capella Virelai (Jordi Reguant, director)

Josep Vila i Casañas, director

La València del XVI

La Nova Cançó reversionada

Herències d'Al-Andalus

Concert núm. 3

Diumenge, 2 de juny de 2013, 19 h

Església de Sant Felip Neri

Venècia, Birmingham, Barcelona

Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana

Josep Vila i Casañas, director

Obres de A. i G. Gabrieli, R. Vaughan Williams,

C. Gumí, X. Pagès, O. Cruixent, J. Vila i Casañas,

J. Guinjoan